

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Mirabilis divinæ potentiæ magnitudo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

omnes & à nullâ exclusus, est totus in omnibus & per omnia, ita extendit providentiâ suam ad res creatas omnes, atque in primis ad hominum negotia ut ex particulari singulorum curâ nihil decedat communi omnî & hæc illam neutiquam imminuat. Deus, inquit S. Gregorius sic intendit singulis, ac si vacet à cunctis, & sic omnibus simul, ac si vacet à singulis. Iisdem fere verbis loquitur S. Augustinus: Lib. 3. Conf. c. 11. *O bone Deus, qui sic curas unumquemque nostrum tanquam solum cures, & sic omnes tanquam singulos.* Et alio loco: Solik. c. 14. *speculator perpetuus veluti si totius creature tue cali & terra oblitus tantum me solum consideres & nihil sit tibi cura de aliis; neque enim crescit lux incommutabilis visionis tue si tantum unum aspicias, neque minuitur, si innumera videas.*

§. II.

Mirabilis Divine potentia magnitudo.

Eodem momento quo hæc scribo, Deus est qui producit in me ideas eorum quæ mente concipio, idem format discursum meum, movet manum meam ac calamum. Præter hæc dum loquor, innumeras alias differentesque mecum exercet functiones. Ipso cooperante pulmonibus aërem attraho & remitto

remitto, sonum edo, vocē in verba articu-
 tim efformo, ipse linguam meam inflectit
 confortat ilia, extendit organa & infinitas
 agit necessarias ad pronuntiandum ser-
 nem. Tantum considerans apparatusum
 credat ad id solum à Deo præstari ut hoc
 liber sit, & expeditus ad loquendum quod
 voluerit? Et tamen hoc Deus agit perinde
 si aliud nihil haberet, quod ageret. Neque
 rō plus sollicitudinis illi affert præstare
 munus, millies millenis hominibus qui
 versis in locis simul hoc momento loquuntur,
 quam si nondum quisquam eorum natus
 esset. Neque innumerabilis hominum multi-
 tudo quæ hodie mundum incolit, ejus per-
 videntiam magis impedit aut distrahit quam
 paucitas eorum qui initio mundi nascenti
 extiterē, quæ neque tum illam sublevarunt.
 Formidabiles illæ populorum coloniae quæ
 mare velis, terram tentoriis operuere, popu-
 losissimæ septentrionis nationes dilu-
 star effusæ super terram non plus illi neg-
 facessivere quam olim Adami aut Noë
 milia cum hæc totum genus humanum con-
 stitueret. Cura quam habuit protoplasto-
 parentum non crevit succedente posterorū
 multitudine, nec illā ipsa quam nunc gerunt
 singulorum. Præterea nunquam interm-

aut se exonerans committit negotia sua com-
 missariis quibusdam aut Vicariis generali-
 bus, gubernatoribus, profectis aliisque Reip.
 suæ præsidibus; quem admodum faciunt Re-
 ges & Principes terræ, qui aliorum oculis
 plurima vident, & ferè plerasque actiones
 suas per Procuratores exercent, quibus secu-
 ri acquiescunt. Deus verò quidquid agit, im-
 mediatè per seipsum agit Ille oculus est om-
 nibus: omnibus præbet auxiliatricem manū,
 & in omnibus; nec tamen inde vel defatiga-
 tionem percipit vel tædium, non secus quam
 si nihil omnino ageret. Non est capillus capi-
 tis, nec gutta sanguinis, nec res ulla tam vilis
 quam non habeat in numerato Deus, quam
 non curet, cum quâ non cooperetur, quam
 non tractet æquè immediatè ac nos ipsi. *In*
ipso enim vivimus, & movemur & sumus,
 inquit Apostolus. Act 17. Tu es omnipotens
 Deus qui commoves linguas nostras & pu-
 pillas oculorum nostrorum. Te agitante cor
 nostrum palpitat, & arteriæ saliant. Tu venas
 corpore nostro spargis & intermisces. Tu cō-
 tines ossa nostra & unum alteri innectis tam
 admirabili artificio, tam artificiosa structurâ
 ut hæc sola potentis sapientiæ tuæ perpetua
 sit panegyris. Id quod Galenus quoque ag-
 novit, libro 17. de usu part. melius tamen
 divi-

divinus psaltes ita canēs : *omnia ossa mea* run
Domine quis similis tibi? ps. 34. Tuæ istæ les.
 manus ò Divine artifex, quæ regunt nostras tan
 Tua est voluntas quæ impellit nostram con
 est mens quæ nostræ suggerit rationi cog tio
 tiones & conceptus. Tuum est totum quæ grit
 ago, excepto peccato. quod solum est me defe
 Tu es qui loqueris ore nostro. Tu ele subl
 nas impertis per manus nostras. Tu be æcc
 ctiones per linguam nostram non ex ma vela
 to solo aut pacto, ut fit inter homines, sed can
 lut per instrumenta conjuncta quæ tu siun
 met applicas, corroboras & in operando nem
 juyas. In singulis hominum corporibus rat n
 nimum sexcenti numerantur muscoli. (G ossa e
 l. de form. fœtus,) & in unoquoque ho non
 functiones diversæ decem: in iisdem præ fom
 reperiuntur ducenta & plura ossa, quæ vigil
 singula ad quadraginta fines sive operatio circa
 referuntur, adeo ut plures quam octies nia n
 lenæ functiones ususque sint solorum oss res ta
 humani corporis. quorum omnium nec volu
 est ut exactissimam Deus rationem habeat nesci
 conservationem hujus carneæ molis; quæ Ille ip
 men ignobilissima & maximè terrestri ibos
 hominis, pars. Ut nihil dicam de venis, de ipse s
 teriis, de cartilaginibus, de ligamentis, de us p
 peramento uniuscujusque horum org Num

rum, quorum proprietates sunt innumerabiles. Quod si in hac collectione, & concursu tam diversorum oppositorumque usuum, conditionum, functionum, qualitatum, motionum, actionumque necessariorum ad integritatem cuiusque partis, nullus reperitur defectus, nihil superfluum, nihil quod non subsit pacificæ gubernationi supremi illius æconomi; possumusne dubitare, quin ipse velut in deposito & sub sponsione, ut ita dicam, habeat & numerum & structuram officium nostrorum? Descripsit enim verò rationem omnium in manibus suis, & sollicitè curat ne quod eorum lædatur. *Custodit omnia ossa eorum;* ait Propheta psal. 33. *Vnum ex his non conteretur.* Noctu quoque dum gravi somno sepulti de eo minimè cogitamus, ipse vigilat pro nobis & excubias agit, in nobis & circa nos; ut videat, num rectè regantur omnia nobiscum. Stationem istic possuisse diceres tanquam in arce, aut potius velut in loco voluptatis suæ, perinde quasi hic inveniat nescio quæ illicia jucundæ commorationis. Ille ipse curam gerit, ut stomachus ingestos cibos concoquat, sanguis formetur & caro, ipse subministrat alimentum omnibus partibus politâ & providentiâ prorsus singulari. Numquid ergo meritò cum intimo gaudio ac
jubi-

jubilatione erumpamus cum Davide in
 ces gratiarum: *Benedic anima mea Domi*
& omnia qua intra me sunt, nomini sancto
 psal. 102.

§. III.

Quomodo Venerari & observare debeamus
Divina circa nos providentia Ordine
sine curioso examine.

Perspectâ potro ineffabili Divinæ Ma-
 tis charitate & cura plus quam ma-
 nostri in rebus etiam minimis, quid
 tamus nos ejus Providentiæ totos com-
 tere? Quid hæremus quo minus illi nos
 mnia tradamus in manus, de cujus ma-
 potentia atque amore proveniunt un-
 Quandoquidem ipse disponit omnia,
 potest ut quidquam ordinet contra nos.
 mel sumus in ejus tutelam recepti? Qu-
 etiam indies benefacit iis, à quibus offen-
 tur, poteritne malè facere iis qui omnia
 suam in ipso habent collocatam? Quis
 muniti ac confirmati heroicis cogita-
 bus, commendemus nos plane supremæ
 Providentiæ, & cum submissione debi-
 cipiamus omnes consiliorum nostrorum